

АВТОБІОГРАФІЯ

Я, Венедіктова Ірина Валентинівна, народилася [REDACTED]

У 2000 році закінчила Університет внутрішніх справ (м. Харків), отримала повну вищу освіту за спеціальністю «Правознавство» та здобула кваліфікацію юриста (диплом спеціаліста з відзнакою). У 2000-2003 роках навчалася в аспірантурі Харківського національного університету внутрішніх справ.

У 2003 році рішенням Вищої атестаційної комісії України присуджено науковий ступінь кандидата юридичних наук; 10 жовтня 2013 року – науковий ступінь доктора юридичних наук. 16 лютого 2006 року присвоєно вчене звання доцента кафедри цивільно-правових дисциплін; 26 лютого 2015 року – вчене звання професора кафедри цивільно-правових дисциплін.

Професійну діяльність у сфері права здійснюю з 2001 року. Стаж професійної діяльності у сфері права становить 25 років.

У 2001-2004 роках працювала викладачем кафедри правознавства Харківського гуманітарного інституту Народної української академії; з 2004 по 2005 рік – доцентом кафедри правосуддя Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. З 2005 по 2019 рік – завідувачка кафедри цивільно-правових дисциплін Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна; з листопада 2012 року по листопад 2015 року – провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту правового забезпечення інноваційного розвитку Національної академії правових наук України.

Здійснювала наукове керівництво 11 здобувачів, серед яких 10 кандидатів юридичних наук та доктор юридичних наук. Є автором понад 100 наукових і навчально-методичних праць, серед яких 8 монографій (зокрема 4 розділи в колективних монографіях)

З 2016 року по 2019 рік здійснювала діяльність арбітра Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України.

У період з 29 серпня 2019 року по 27 грудня 2019 року була народним депутатом України IX скликання, Головою Комітету Верховної Ради України з питань правової політики.

З 27 грудня 2019 року по 17 березня 2020 року виконувала обов'язки Директора Державного бюро розслідувань. У 2020-2022 роках входила до складу Ради національної безпеки і оборони України.

У період з 17 березня 2020 року по 19 липня 2022 року обіймала посаду Генерального прокурора України. У межах виконання повноважень безпосередньо координувала діяльність Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту.

Започаткувала системну міжнародну співпрацю у сфері розслідування міжнародних злочинів. Координувала взаємодію України з Офісом прокурора Міжнародного кримінального Суду. Ініціювала створення механізму міжнародної слідчої співпраці у межах Спільної слідчої групи (Joint Investigation Team, JT) на платформі Eurojust, до роботи якої долучилися правоохоронні органи держав-партнерів для обміну доказами та координації розслідувань міжнародних злочинів.

Ініціювала створення Департаменту захисту інтересів дітей та протидії насильству, Департаменту організації та процесуального керівництва досудовим розслідуванням кримінальних правопорушень, що посягають на функціонування економіки та кібербезпеку держави. Створила Спеціалізовану екологічну прокуратуру (на правах департаменту). Формування цих інституційних механізмів було спрямоване на розвиток спеціалізованої експертизи у сферах, де документування і розслідування міжнародних злочинів потребувало окремих процесуальних і методологічних підходів.

У 2021 році ініціювала створення Міжнародної ради експертів з питань міжнародних злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту, яка після початку повномасштабної агресії стала стратегічним дорадчим органом щодо кваліфікації воєнних злочинів, злочинів проти людяності та доведення командної

відповідальності. Сприяла формуванню міжнародної групи військових експертів (International Working Group), яка забезпечувала експертний аналіз військових операцій з точки зору міжнародного гуманітарного права. У травні 2022 року ініціювала створення міжнародної дорадчої коаліції Atrocity Crimes Advisory Group (ACA), яка й досі забезпечує стратегічну правову підтримку розслідувань воєнних злочинів, злочинів проти людяності та злочину геноциду.

Реалізовані інституційні ініціативи заклали основу інтеграції національної системи документування воєнних злочинів у ширшу архітектуру міжнародного кримінального правосуддя.

17 листопада 2022 року призначена Надзвичайним і Повноважним Послом України в Швейцарській Конфедерації. 28 квітня 2023 року призначена Надзвичайним і Повноважним Послом України в Князівстві Ліхтенштейн за сумісництвом.

Була членом Науково-консультативної ради при Верховному Суді (2016-2019 роки), членом Комісії з питань правової реформи (робоча група з питань реформування кримінальної юстиції), експертом з ліцензування та акредитації вищих навчальних закладів Міністерства освіти і науки України (2012-2013 роки), а також членом низки редакційних колегій наукових фахових видань та спеціалізованих вчених рад. Є членом Асоціації правників України та індивідуальним членом European Law Institute (ELI), Австрія.

Володію українською (рідна), англійською, німецькою та російською мовами.

Заміжня, маю двох дітей.

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

**для участі в конкурсі з добору кандидата для висунення від України
на обрання суддею Міжнародного кримінального суду**

Шановні члени конкурсної комісії,

Прошу розглянути мою кандидатуру для участі у конкурсі з добору кандидата для висунення від України на обрання суддею Міжнародного кримінального суду за Списком А.

Міжнародний кримінальний суд здійснює правосуддя щодо найтяжчих злочинів, визначених Римським статутом. У справах цієї юрисдикції контекстуальний тиск і суспільні очікування є особливо високими. Водночас рішення Суду не може підміняти право моральною оцінкою чи історичним наративом: воно має бути юридичною відповіддю, побудованою мовою доказів та нормами права. Саме тому у справах про міжнародні злочини вирішальним є не масштаб трагедії, а якість процесу. Моя професійна мотивація полягає у готовності нести суддівську відповідальність так, щоб навіть у найскладніших провадженнях справедливість була процесуально підтвердженим результатом.

Маю понад 25 років досвіду у сфері права. Мій професійний профіль відповідає вимогам Списку А щодо спеціальної компетентності у кримінальному праві та кримінальному процесі. Зокрема, я була Генеральним прокурором України (2020–2022) та виконувала обов'язки керівника органу досудового розслідування – Державного бюро розслідувань (2019–2020). У цих ролях я несла відповідальність за якість кримінальних проваджень, визначення пріоритетності розслідувань і процесуальні рішення, що визначали подальшу траєкторію справ і підготовку матеріалів для судового розгляду.

Особливістю мого професійного шляху, релевантного для роботи в МКС, є поєднання управлінської відповідальності з процесуальною дисципліною щодо якості доказів у надскладних провадженнях. Ця діяльність здійснювалася в умовах міжнародного збройного конфлікту, масового потоку епізодів і значних

ризиків втрати доказів – обставин, з якими Європа фактично не стикалася з часів Другої світової війни.

Після початку повномасштабного вторгнення Росії у 2022 році, обіймаючи посаду Генерального прокурора, я з перших днів визначила ключовий принцип роботи: кожен доказ має бути зібраний, задокументований і збережений таким чином, щоб витримати подальшу судову перевірку. За умов обмеженості часу і ресурсів, високої інтенсивності злочинів та вразливості доказового середовища, критично важливим було зберегти процесуальну якість матеріалів, від якої залежить можливість встановлення індивідуальної кримінальної відповідальності.

З огляду на це я приділяла особливу увагу практичній взаємодії України з Міжнародним кримінальним судом. У 2021–2022 роках я координувала формування процесуальної рамки цієї співпраці, що дозволило забезпечити придатність національних матеріалів для подальшого міжнародного розгляду. У травні 2022 року було ухвалено закон, який унормував взаємодію України з МКС і передбачив можливість здійснення представниками Офісу прокурора Суду процесуальних та слідчих дій в Україні. Ця робота дала мені практичне розуміння структури, методів роботи та процесів прийняття рішень Офісом прокурора та Судом загалом.

Для мінімізації дублювання доказових потоків я координувала багатоюрисдикційну співпрацю через механізми Eurojust, зокрема у межах Спільної слідчої групи (ЖТ), до якої у 2022 році долучився Офіс прокурора МКС разом із державами-партнерами. Мій внесок у швидке розгортання цієї співпраці та залучення до неї Офісу прокурора МКС був відзначений у рекомендаційному листі колишнього президента Eurojust Ладіслава Хамрана.

Паралельно я ініціювала інституційне посилення процесуальних стандартів на національному рівні. Разом із незалежним радником, колишнім суддею МКС сером Говардом Моррісоном (КСМГ, СВЕ, КС), було організовано замкнутий цикл навчальних курсів для суддів, прокурорів та працівників органів досудового розслідування з метою інтеграції суддівської перспективи МКС у практичні підходи до роботи з доказами та потерпілими. Сер Говард Моррісон у своєму листі

підтримки окремо відзначив поєднання у моїй роботі інституційного лідерства, процесуальної дисципліни та культури доказу, необхідних для міжнародного кримінального правосуддя.

У результаті цієї практичної роботи сформувалася моя спеціалізація у сфері міжнародного кримінального права та міжнародного гуманітарного права. Вона охоплює документування і правову кваліфікацію міжнародних злочинів; оцінку належності, допустимості та доказової сили доказів – включно з цифровими матеріалами, супутниковими зображеннями та інформацією з відкритих джерел (OSINT) – із забезпеченням автентичності та безперервності ланцюга зберігання доказів (chain of custody); а також формування процесуальних підходів до роботи з вразливими потерпілими та свідками.

Практично ця робота охоплювала, зокрема, умисні напади на цивільне населення і цивільні об'єкти, умисні вбивства і катування, незаконну депортацію або примусове переміщення цивільного населення (включно з дітьми), злочини щодо військовополонених, сексуальне насильство, пов'язане зі збройним конфліктом, а також діяння, що спричиняють масштабну, тривалу та серйозну шкоду довкіллю.

Цей практичний досвід доповнюється моєю академічною та методологічною діяльністю. Роки викладацької та наукової роботи сформували здатність структурувати складні правові питання та будувати аргументацію, чітку та зрозумілу. Робота у Науково-консультативній раді при Верховному Суді України та арбітражна практика додатково посилили навички структурованого правового аналізу та аргументації.

Міжнародна професійна оцінка моєї роботи підтверджує релевантність сформованої спеціалізації. Посол Клінт Вільямсон (АСА) підкреслив орієнтацію на підготовку матеріалів, здатних витримати сувору судову перевірку, включно зі справами щодо командної відповідальності. Лаура Кодруца Кьовеші (ЕРРО) підтвердила мою добросовісність і незалежність судження, а Карла Дель Понте – здатність дотримуватися принципів належної правової процедури під значним суспільним і політичним тиском. Підтримку моєї кандидатури також засвідчив у рекомендаційному листі професор Філіп Сендс, King's Counsel, професор в

University College London та директор Центру міжнародних судів і трибуналів, який відзначив мою незалежність мислення, добросовісність, повагу до належної правової процедури та здатність стримано й неупереджено працювати зі складним фактичним і правовим матеріалом.

Я повністю усвідомлюю стандарти незалежності, неупередженості, конфіденційності та несумісності, що застосовуються до суддів МКС. У разі потенційного конфлікту інтересів застосовуватиму самовідвід відповідно до правил Суду. Усвідомлюю також, що робота судді МКС поєднує високу правову складність із винятковим емоційним навантаженням, і готова виконувати цей мандат на повній зайнятості.

Суддя МКС не представляє державу. Водночас важливо, щоб Україна як держава, що перебуває в умовах міжнародного збройного конфлікту, робила внесок у міжнародне правосуддя не лише співпрацею, а й професійними кадрами, здатними підтримувати стандарти Суду.

У перші тижні повномасштабного вторгнення я часто ставила собі питання, чи здатне право втримати порядок там, де реальність руйнує будь-які правила. Відповідь дала сама робота: сила міжнародного правосуддя визначається здатністю перетворювати найтрагічніші факти на доказову базу, яку Суд може перевірити, і ухвалювати мотивовані рішення щодо конкретної особи.

Саме в цій відповідальності перед людською гідністю, справедливістю та майбутніми поколіннями я бачу зміст суддівського мандата Міжнародного кримінального суду і свою професійну мотивацію виконувати його.

З повагою,
Ірина Венедіктова